Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

in fecunditas. Sed sunt qui fructū uoluntate dare
ñ possunt. Huic ē culpa sterilitas. quoq fecunditas
ē uoluntas. Iram g iudex habentes uerba legis. et
facta ñ habentes. plenī foliis. et fructū ñ ferentes. Hoc
dixi ut persuadere dñm nrm ihm xpm. ido mira
cula fecisse. ut aliquid illis miraculis significare.
ut excepto eo qd mira et magna. et diuina erant. ali
quid inde etiam disce remus. Videamus quid nos
discere uolunt uentribus mortuis. quos suscitauit.
Resuscitauit filiā mortuā archisinagogi. ad quam
egrotantē perebatur. ut eā de egritudine liberare.
et cū pgit mortua nuntiatur. et quasi iā frustra fa
tigaretur. Renuntiatū ē patri eius puella mortua
ē. quid adhuc fatigas magistrum. Ille autē per
rexit. et ait patri puelle. Noli timere. tantū in me
de. Venit ad domum. et inuenit iam obsequia fu
neri debita ꝑparata. et dicit illis. Noli flere. Nondū
mortua ē puella. si dormit. Verū dixit. dormie
bat. si illi a quo poterat excitari. Hanc excitans sed
didit uiuā parentibus. excitauit. et hunc iuuenē
iudue filium. de quo nunc admonti sumus. ut hic
ista que ipse largiri dignatur. cū iuā caritate lo
querem. sicut audistis quodam excitatus est. appropinqua
bat dñs ciuitati. et ecce ferebatur mortuus. iā extra
portā. misericordia cōmotus qd flebat mater iudua
et destituta. unico filio. fēē qd audistis dicens. dolesc
ens tibi dico surge. Surrexit ille mortuus. cepit loqui
et reddidit illū matri suae. Exceptauit et lilarū de se
pulchro. et ibi cū egrotantē fuerunt discipuli cū qb.